

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Власна ісповідь.

Ніхто не силував праскої Bohemii з 14. червня до ісповіди на тему заведе них надій лівниці. Зробив се орган німецьких «поступовців» без всякої принуки та тим і вартнійша єго заява. Ось що читаємо в передовій статі, прописаній: «По компромісі».

«Не с банк і не о господарну спільність зведено в послідних тижнях завзятий бій, а розходило ся з одної сторони о поваленє, з другої о удержанє клерикально-февдалної системи, zagrożеної виступом Селя. Теперішній президент угорского кабінету був здавна приклонником господарної єдности обоїх половин монархії і не багив ся ніколи в авантюрику. Єго виступ мав зовсім инакшу ціль. Сель виступив проти Австрії і не закривав свого наміру, щоби гр. Туна або єго наслідника зневолити до повороту на конституційний шлях Сель підняв наново мисль великого свого попередника Андрашого, а єго неосущимі постулати, які він поставив до Австрії і котрі будьто заступав, не були звернені проти Австрії, лише проти існуючої в Австрії системи.

Сель бажав погребати кабінет Туна-Кайцля, а то не для красних очий австрійських Німців, ані з якого небудь угорского єгоїзму. Він робив се з принципу. Бавфі дістав угоду з рук славянського кабінету і славянський міністер подав єму на підносі рівноправність банкову. Угорщина могла була проте співати імни в честь Білинського, Баденього та Кайцля. Але наколи мимо сего Сель виступив проти Туна і підставив єму ногу, то зробив він се з сгляду на висші цілі яко далекозорий політик, іменно з огляду на небезпечність, яка грозить Угорщині від національного питання.

Австрія, в котрій славянські змаганя

взяли верх, така Австрія мусить з часом викликати і в Угорщині грозу національного питання. Сель мусів проте задалегідь взяти ся до погашеня сего огню в Австрії. Тількож — Відень показав ся глухим для намірів Селя! Сель не зискав нічого, а Німцям не привернено їх давних прав...

Як се все сталось? — ми не знаємо. Сель, що тижнями валив гр. Туна, скрикнув нараз ще більше єго становище! Сель уратував кабінет гр. Туна!...

Нині стоїмо перед фактом, що угода буде заключена, та сама угода, проти котрої перед двома роками так сильно протестували Чехи в чеськім соїмі; та угода, проти котрої перед роком виступали католицькі людовці; та сама угода, котру Люеґер назвав неможливою. Сей Люеґер божий ся, що він порушить пекло, а мусить Юдео-Мадярів знищити враз з їх угодою. Тепер сей Люеґер сховає ся в кутик, а угода перейде — §. 14-им.

Але ми (Німці) не подамось! На місце угодової кризи вирине конституційна криза...

Тепер най гр. Тун старає ся і делегацію вибрати §. 14-им, бо ми не допустимо до єї вибору в парламенті.

Німцям забрано одну парламентарну трибуну, але они поставлять тепер тисяч народних трибун і скажуть народови, куди пливе державне судно? Тепер пора на — безпощадну політику!

Для нас починає ся нова ера, ера терпінь. Компроміс, який заключено, звернений проти конституції і проти австрійських Німців!

Ось дословно подана статя Bohemii, орґону Функого, Пергельта, Шікера, Гросса, Нітшого Пфершого, а навіть і провідників поступовців — уміркованого Шлезінґера та Лінерта, з котрими дехто з правиці від року зглядав ся, а на котрих примиримість як

на Завішу числили ще 6. червня польські члени езекутивного комітету правиці враз з гр. Туном і д-ром Катрайном. «Правиця має мати заєдно на оці програму лівниці» — так порішено на зборах езекутивного комітету правиці. А лівниця відповіла вже мабуть досить ясно на ті залищанки устами послів своїх Шікера та Нітшого і передовою статю Bohemii. Відповіла дуже виразно, бо — обструкцією в парламенті in infinitum, аж до виборів делегацій і загальною агітацією з «тисяча трибун народних». Послідний атентат на теперішній кабінет і систему єго не повів ся. Сель змикитив в послідній хвили, не повалив гр. Туна як колись «великий» Андраші покійного Гогенварта, Відень (здає ся: рішаючі сфери) показав ся «глухим» для намірів Селя, католицькі людовці і Люеґер зрадили — лівниця не лишилась проте друга дорога до реставрації своєї геґемонії, як тілько — борба на ножі в парламенті і на улиці.

Отсе найновіші оклики «уміркованих» Німців з лівниці. А що ся лівниця почала вже агітацію з «тисяча народних трибун», о тім свідчать збори соціальних демократів, що відбули ся 12. червня на семи передмістях Відня. Соціальних демократів висунула лівниця, як в часах Баденього, яко аванґарду і то, щоб єї заправити, на разі не безпосередно проти гр. Туна і єго кабінету, а проти Люеґера, що ніби то тайком піддержує гр. Туна за ціну санкціонованя реформи виборчої до ради міста Відня. А як ті збори виглядали, зрозуміємо, наколи скажемо, що в Марґаретен ухвалено: Не буде спокою, доки не зметемо шайки Люеґера; в Фаворітен: Зтими лайдаками треба вже раз покінчити і в Сімерінґу: Не здержимо вже мас! Хто стріне антисеміта, най кричить єму в очи: Schurke!; в Рудольфсгаїмі: Повісити Люеґера! Злодії, розбишаки! Проч з ними!; в

ЯБЛОЧНИКАР,

комедия в I. актї.
Переробив після німецького — Лев Лопатинський.

(Дальше.)

ШЕСТА СЦЕНА.

ГУДИМА, ПІЗНІЙШЕ АДАМ.

ГУДИМА (сам, роздумуючи). Гм, гм, гм, се щось не по божому. Таємна жура? Але яка? Дурний, питаюсь! Якби знав, не булаб таємна. Але: «вмерти чи сяк чи так» — чи-ж не сказав так? Бісурменни! Свому старому вітцеві щось таке до очий сказати. Мов би він не знав, що єго смерть закінчила би і мое житє? Хто двацятьпять лїт жив і старав ся тілько для своєї дитини, тому пукне безпечно серце, колиб так замкнув повіки (втирає очи). Фе, фе, дорогий хлопче, встидай ся — і не виходи мені більше з такою бесїдою (вглядів єго). Ага, ось і він! (Кашляє заклопотаний).

АДАМ (в дверях задержуєсь). Ви казали, тату прийти?

ГУДИМА (змагаєсь запанувати над собою, кашляє і мене ся). Так, так, я приказав прийти! Ні, я казав просити тебе, щоби ти сюди прийшов. — Ну, ходи сюда! Подай мені руку! Ди-

вись мені в лице! Таже-ж ти плакав! Не відвертай же ся! (Звертає єму голову). Чого ти плакав?

АДАМ (втираючи сльози). Деж там, тату.

ГУДИМА (передражняє). «Деж там тату!» І як раз витирає очи від сльоз! — Мій сину, що тобі хибує? Що тобі тяжить на серци?

АДАМ. Не допитуйте...

ГУДИМА. Мені можеш казати не допитуватись, коли я виджу, що ти маєш якийсь біль? Мені? Чи ти забув, що ми є для себе? Чи ти маєш ліпшого повірника, щирійшого приятеля, як твого вітця? Назви мені єго, я хотів би єго пізнати — я відступлю єму своє місце без ремства. (Адам відвертаєсь, з плачем). Ти мовчиш? Ти відвертаєш від мене сльозами набігли очи? Так не яло ся! Мій Адаме, мій сину, мій приятелю! Промов до мене! Вилий словами свій біль! Поділись ним з батьківским серцем. Де найдеш певнійший сховок, як в мойї груди? (Відвернув сина до себе і тулить до груди).

АДАМ (гірко). Ох, батьку, чому ви не богаті, не достойні, не... (уриває, коли глянув на батька).

ГУДИМА (випрямив ся і глядить на него поважно). Се що? Ти жалуєш ся на мій стан? Ти встидаєш ся свого батька?

АДАМ. Пробіг! Яка гадка! Ні, ні, я гордий

на вас! Хотяй би я мав межі князями вибрати собі батька — я поминув би всіх, а вас притиснув би до своєї груди. Ви моя хвала, дорогі тату тепер і дай Боже ще на многі а многі літа!

ГУДИМА. Мій любий сину! (глядить по лиці і по рамени). Так, так ти мій добрий, любий син! Коли ти так чесно думаєш і чуєш, якже можеш бути нещасливим?

АДАМ. Погляди захланного сьвіта, се мое нещастє! Гроший або становишка — то нинішний пароль. Чули прецінь що іно пада Баланду Тому Хромовичеві, тому блюдолизови дає свою дочку тілько длятого докторского диплому, для єго будучого становишка

ГУДИМА (до себе). Ага! Туди стежка в горох! (глядить на Адама, усміхаючись). Гай, гай, а щож се тебе обходить? Ах, так, ти завидуєш панови Дррр... (рух рукою, якби наслідовав підпис) як він там зве ся?

АДАМ. Не завидую єму єго докторства, тілько — (зацукуєсь).

ГУДИМА. Ну, ну — тілько? Вилази зза плота!

АДАМ. Тілько єго щастя...

ГУДИМА. Диви, диви, диви! Се значить иньшими словами; єго нареченої? (Адам відвертає ся заклопотаний, отець обходить єго і бере

Деблінгу: Перед військовий суд з Люгером як з дезертиром! А Arbeiter Ztg. доспівала до того: гр. Тун велить своїй поліції брати в оборону антисемітів — ми витягнемо з сего консеквенції...

Соціальна демократія послужила Німцям як авангард в часах коаліції, звелася перші скандали в парламенті проти кабінету гр. Баденього, то чогож би не ужити тепер Адлера і єго полків до довершення сего, чого не доконав — Сель.

Замість переговорів з лівницею будемо мати проте «безпошадну» політику.

Франція.

Франція станула перед поважною кризою. Падення кабінету Діпія не можна уважати звичайною проявою, що так часто повтаряє ся нині в європейських державах. Був же сей кабінет чисто республіканський, а Франція прийняла єго перед семи місяцями з одушевленням. В тім часі потерпіла вправді Франція в Фашоді, з відки Маршанд мусів уступити перевазі англійської сили, але за те повело ся Франції зискати величезну територію в Африці на полудне від турського Триполісу аж по Тшадске озеро, а в Китаю утвердити свої колоніальні посілості. І справу Драйфуса зумів Діпію повести дорогою, що успокоїла Францію у внутрі. Він не жахав ся вглянути в сю справу і предложити єї касаційному трибуналові, зложеному з 48 поважних судій, на те, щоби передати єї новому воєнному суду і порішити вже раз питанє, чи Драйфус винуватий, чи ні? В часі афери в Отелі захоував ся Діпію зовсім коректно супроти президента республіки. На полях в Ляоншамі удержав лад. А мимо того вже другого дня французский парламент заявив єму своє недовірє, не прийнявши сего дневного порядку, з яким Діпію зсолідаризував ся, а ухваливши «піддержувати лише таке правительство, що стоїть в обороні республіки і прилюдного ладу». Чи Діпію не був республіканцем і чи не старав ся удержати ладу?

Причина паденя нині вчасі розкрита. Діпію упав, бо не хотів улячи скрайнім республіканцям і радикалам, що перли єго до надзвичайних мір проти армії, націоналів, клерикалів, і роялістів. Щоб назвати по імені, скажемо що Діпію не хотів управляти Францією з дусі улці. Не Діпію мав вести внутрішню політику Франції, а радикальнійші стороництва парламенту. Франція мала підлягти новітнім Якобінам, як колись в часах великої революції. Другі дневники французькі ідуть в своїх коментарях о причині паденя Діпію ще дальше і хотять знати, що тут вперше змірив свої сили жидівский капіталізм з правительством і уживши за своє орудє скрайних елементів Франції повалив Діпію.

Сї толки нотуємо поки-що. Нотуємо, поки дальший розвій внутрішних відносин Франції

не прояснить всеї справи. А прояснить ся справа небагом, коли буде зложеный новий кабінет і проголосить свою програму. До нині нового кабінету нема. Любе конферувє з Поанкаром, а сей конферувє з будучими членами кабінету, з давнійшим міністром заграничних справ Делькасом, з членом гагської конференції Бурґоа та з б. міністром війни Крацом. Бурґоа відказав ся однакож вступити до нового кабінету, щоби не уступити з гагської конференції. Делькас полишив ся би в новім кабінеті але лише при давнійшим портфелю.

З політичного поля.

Праса австрійська розбирає всесторонню компромісову угоду з Угорщиною і, розуміє ся, займає в тій справі всяке становище. Яку вагу можна привязувати до такої критики, покажемо на двох примірах. І так. N. fr. Presse каже у передовій статі: «Тун побіджений. Давну нещасливу угоду Біліньского задержано майже в цілості. Угорщина буде рости австрійськими гріними. Нова організація австро-угорського банку буде новим жерелом незгоди. Як давнійше, так і тепер Угорщина буде срати з нас послідню каплю крові. Угорщина стала вже самостійною державою. Дуалізм грубо зарисований». Так пише ся у передовій статі, а в рубриці «Економист» сказано: «Компромис усторонив всякі остроти. Спільність митово-торговельна удержана щасливо, а ся спільність причинить ся до сильнішого розвою господарських відносин в обоїх половинцях монархі». N. W. Tagblatt пише у передовій статі: «Компромис заключено не для Австрії, а для удержаня кабінету гр. Туна. Угрі пересадили все, що хотіли. Нас обробовано». А в економічній рубриці читаємо: «Добре, що вже настав мир на господарнім полі. Австрія задержить своє великодержавне становище. Сель таки мусів підчинити ся. Він, а не гр. Тун ізвив на переговори. Розрив був би для Австрії погубний. Все покінчене. Можемо надіятись лучших часів». — Як бачимо, то швець крутить шкіру до свого копита.

Предента італійська росте в Триесті. Adriatische Post доносить: В часі засіданя соймового виступив пос. др. Ніколі з такою інтерпеляцією до правительственного комісаря: «Від кожих то заборонено нам кричати евіа народові і краєви, до котрого належимо мовою, чувствами і культурою?» А весь сойм кликнув при тій нагоді: E viva l'Italia! — І сям Італійцям вільно гнобити хорватский австрійский гарід!

В Німеччині ухвалила вже палата панів закон для охорони промислу перед робітничими штрейками. В посольській палаті станула на дневнім порядку справа будови реньско-лабського каналу. Справу ту рішено 240 голосами проти 160 передати спеціальній комісії.

З Лондону доносять, будьто міністер колоній Чемберлен подав ся до димсії. Причиною уступленя мала би бути справа з Трансва-

лем і та обставина, що Німеччина внесла протест проти інтервенції Англії в справі трансвальских Ійтлендерів.

З Софії вістять, що Болгарія вислала на границу турецьку війська, як каже Греков, лише для стереження границы болгарської проти ворохобників македонських.

Вибори в Румунії покінчені. Результат випав в користь правительства. Вибрано 149 консерватистів, 13 юнімістів, а 7 лібералів. Вся опозиція буде числити ледви 10—15 членів.

Відозва з Тернопільщини.

Родимці!

На основі статутів «Повітового Товариства кредитового, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою в Тернополі», котре то стоваришенє зістало рішенєм тутешнього ц. к. Суду окружного з дня 15. цвітня 1899. Ч. фірм. 284/99 в реєстр стоваришень заробкових і господарських вписанє — відбули ся дня 11. мая 1899. року в присутности ц. к. Нотаря, а при участі великого члена місцевої і замісцевої інтелігенції духовної і світської, міщанства і селянства — Загальні Збори, на котрих вибрано в склад Ради надзираючої: Альойзія Добрянського ц. к. судового совітника як єго предсідателя, о. Григорія Чубатого рус. пароха зі Ступок як єго містопредсідателя, Антонія Стахевича купця як секретаря, Петра Риппійского професора гімназійного як заст. секретаря, а оо. Северина Навроцкого, і Евстахія Пурковського як членів Ради, вкінці учителя Юрія Гедева, міщанина Стефана Бліхара і господаря Валєнта Лєвандовського, як заступників членів Ради надзираючої. Так вибрана і уконституована Рада надзираюча іменована того самого дня директорами о. Волод. Громницького рус. пароха з Тернополя, Д-ра Станіслава Чикалюка і Д-ра Северина Давиловича адвокатів рівнож з Тернополя, котра Дирекція на засіданю 15. мая с. р. відбутім уконституовала ся в той спосіб, що першого зі згаданих висше вибрала директором управляючим, другого директором касиєром, а третєго директором контрольором.

Вибрана Дирекція приступила до підготовляючих праць, закупила діловодчі книги і друки, зареєстровала свої підписи в Суді, уложила для себе потрібні реґуляміни, виїшла з фінансовими інституціями в зносини і заключила в тіх ціли отвітні договори, взагалі зділала все те, що після єї гадки було конечно потрібним до правильного введеня в жите нової рускої інституції «Повітового Товариства кредитового в Тернополі».

Сповнивши в той спосіб початок вложеної на себе задачі, рішила Дирекція разом з членами Ради надзираючої отворити святачно нове основанє Товариство дня 29. н. ст. червня с. р. в той спосіб, що о 9. години рано зістане відправленє в місцевій гр. кат. церкві Богослуженє, а о год. 11. рано відбудуть ся в сали за-

за бороду). Голова до гори! (прियाзно). Не правда-ж?

АДАМ. Ах, тату!..

ГУДИМА. О мій бідний синочку! — Отже ми любимось в панночці?

АДАМ (хоче йти). Позвольте мені зараз таки відїхати.

ГУДИМА (загороджує єму дорогу і пхає на перед). Ні, ні, позвольте тут лишитись! Ми тут як раз на місці! (глядить на него з задоволенєм і любовно). Але провір перше сам своє серце: чи ти справді бажаш дівчини, чи тільки віна?

АДАМ. О, коби она була убогою! Що мені єї маєток? Тільки єї я люблю, тільки єї бажану, тільки єї обожаю!

ГУДИМА. Трррр! Се іде як з нового карабіна! Але мій дорогий молодче, то не досить любити, треба також і бути любленим. Коли панночці подобає ся пан Др., то забирай шматє і в дубину.

АДАМ. Коби она тільки могла вибирати..

ГУДИМА. Тоді вибрала би тебе?

АДАМ. Нікого иньшого на цілім світі.

ГУДИМА. Брррр! То багато на один раз!

АДАМ. Вона мені сама те сказала.

ГУДИМА. Вона казала? Гей, то ви вже були досить отверті супротив себе. Але єї отець

— чи думаєш, що він рішив би ся на тебе, гою, (з задоволенєм) як би ти був, припустім, такий богатир, що вирівняв би ся зі становищем твого суперника.

АДАМ. О, тоді... Тоді я на сьміло міг би мати надїю.

ГУДИМА (прियाзно потакуючи). Я також, я також! Пан Баланда надто розумний чоловік, щоби гордив щирим і порядним зятем тому, що він без диплому. Се ще не є запорукою ані чесноти, ані характеру, ані навіть простого, «хлопського розуму», що в житю більше доконає, як дипломована мудрість. Отже кріпи ся, сину і надїй ся.

АДАМ. Як таки, тату? Ви піддаєте мені надїю?

ГУДИМА. Чому би ні? Доки ще не було весіль, доти може кождий надїятись! Ти та кож! І я також! Ще нині я прийду сюди назад і попрошу пана Баланду о рукв панни. Розуміє ся, для тебе, не для мене — не будь заздри́сний!

АДАМ (з ляком). Ви шуккуєте з мене —

ГУДИМА. Ані на волосочок! За годину буду знов тут — за старосту!

АДАМ. Дорогі тату, тільки подумайте! Бачу ви готові зробити се з любови до мене, — але без маєтку, без титулу, без нічого такого, що моглоб оправдати сей крок —

ГУДИМА. А я таки зроблю єго і ти не здержис мене!

АДАМ. Але тату, я прощу вас... се неможливо..

ГУДИМА (разом з Адамом). Не поможе, я зроблю се, дай но ти спокій! (дуже голосно). Тихо!! (Адам мовчить). Ст! Ані слова більше! Чи я прожив 65 літ на те, щоби мене мій син учив, що для мене годить ся? (Перебиваючи). Нема, нема нічого — лишись при тім, що я сказав! Ну, прощавай і мовчи красенько до мого наміру. Я прецінь спробую, а хто знає, хто знає — (з гумором). Ти тільки надїй ся твердо! Виравді кажуть: спустив ся дід на мід — ти знаєш сю пословицу — але і вона часом збреше! Я переконаю тебе, що бреше, ще нині я тебе переконаю! з Богом оставай ся! (Іде; Адам сїдає зажуруний коло стола. Отець слїдить єго в дверях, завертаєсь потихо, плеще по плечи, і цілує в чоло, коли Адам відвернув ся). Весело Адаме, весело! (з радісною певністю). Будеш єї мати, дорогий хлопче, будеш єї мати!

АДАМ (зриває ся з крісла). Отче!

ГУДИМА (обертаючись). Лиши ся тут, тут лиши ся! (скоро відходить).

(Далі буде).

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середньо-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:10	з	Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова		6:20	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Ворислави	
6:50	з	Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до	Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
7:10	з	Зимної-води		6:30			дв. Підзамче
7:40	з	Янова		6:30	до	Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
7:55	з	Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	до	Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
7:44	з	Тернополя, Бродів на дв. головний		9:10	до	Скольного, до Лавочного (1. лив. до 12. вер.)	
8:05				9:25	до	Янова	
8:15	з	Сокаля, Рави рускої		9:35	до	Підволочиск, Бродів, Гусятна дв. Підз.	
9:00	з	Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53			дв. гол.
11:15	з	Ярослава і Любачова		10:10	до	Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова	
1:50	11:55	з	Іцкан, Чернівців і Станиславова	12:50	до	Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.	
1:01		з	Янова			тільки в неділі і свята	
1:40		зі	Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно	2:15	до	Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
2:20	5:15	з	Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	9:45	до	Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2:35	5:40				до	Кракова (Відня) Хабівки ч. Рашів	
	5:55	з	Сокаля, Белзця і Любачова	2:55			
Ніч				Ніч			
8:45	6:10	з	Кракова (Відня) Самбора, Хирова	6:21	до	Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	
	6:20	з	Іцкан, Сучави	6:40	до	Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
		з	Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята	6:50	до	Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.	
	7:58			7:00	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
	8:15	з	Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно	7:10	до	Сокаля і Рави рускої	
	8:14	з	Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.	7:20	до	Тернополя дворець головний	
	9:21	з	Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.	7:42			дв. Підзамче
	9:55	з	Кракова (Відня, Берліва), Сякока, Пешту	7:47	до	Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
12:30	10:10	з	Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави	8:35			1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.
	10:08	з	Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	9:10			1. чер. до 30. жов. в нед. і св.
	10:25			2:36	10:40	до	Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави
	10:30	з	Лавочного (Пешту) Хирова		10:50	до	Кракова (Відня, Рагшави), Сякока
	12:10	зі	Скольного, Калуша		11:10	до	Підволочиск, Бродів дв. головний
	3:05	з	Підволочиск на дворець Підзамче		11:32		дв. Підзамче
	3:30		на дворець головний		4:10	до	Кракова (Відня, Берліва)
2:16	6:00	з	Кракова (Відня), Самбора, Сякока		5:50	до	Брухович від 7. мая до 10. вересня

ЗАМІТКА: Пора нічна числиться ся від 6 години і вечірнім до 5 години 59 минут рано.

Час середньо-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середньо-європейського — 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
  - 4% листи гіпотечні коронові
  - 5% листи гіпотечні преміовані
  - 4% листи товариства кредитового земського
  - 4 1/2% листи Банку краювого
  - 5% облігації Банку краювого
  - 4% позичку краюву
  - 4% облігації пропінанційні
- і всілякі рентні державні
- Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. анц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженем,

3% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженем,

а всі інші находячі ся в обігу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедія в 3 актах з сільського життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 45 кр. На поштову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедія в 5 актах з другої половини XVI віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 55 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Конкурс на мужа

шутка в 5 актах з міського побуту.

Ціна книжки брошурованої 35 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Старопогігській книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше увагляюване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор. Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зиблікевича, число 34.

Дмитро Затурський

поручає свою

робітню обуви мужескої, жіночої і для дітей

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Виріб тєваллий, і елегантний Ціни умірені. Замовлення з провінції залагоджує відвортною поштою.

140

Гімназист

з VII. клясою

прийме на час ваканцій лекцію на селі.

Зголошення з услівями на адр. М. А., Львів, post. rest. головна почта.

Учитель

орган руского Тов. педагогічного дво-тижневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

РОБІТНЯ СУКОЇ ДАМСКИХ ЕМІЛІЇ СОКОЛОВСЬКОЇ

у Львові, Ринок ч. 29, 1. п. приймає ласкаві замовлення і виконує їх густовно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах Замісцеві панночки приймає на помешкане

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничать в закупі:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кил. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Саморodne почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: К А В У по 5 кил. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко ВИНО в 5 кил. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Ільші товари по уміреных цінах.